

**รูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่**
Travelling Patterns of Foreign Tourists to Chiang Mai Province

สุทธิพงษ์ รัตน์¹ และ ศศิเพ็ญ พวงสายใจ²
Suttipong Rattanang¹ and Sasipen Phuangsaijai²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว และ 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 400 ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ กลุ่มรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม กลุ่มรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และกลุ่มรูปแบบการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) กลุ่มละ 100 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ในส่วนของปัจจัยและความพึงพอใจทำการวิเคราะห์โดยให้น้ำหนักความสำคัญแบบ Likert Scale

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ส่วนใหญ่มาจากยุโรป เป็นเพศชาย ด้านปัจจัยที่ส่งผลให้เลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่คือการมีรายได้ที่เพียงพอต่อการท่องเที่ยวยังต่างแดน เป็นปัจจัยผลักดันและปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมากนักรู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไปเป็นปัจจัยดึงดูด มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 3,250 บาท ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยต่อคนอยู่ที่ 4.43 วัน มีความพึงพอใจโดยรวมปานกลางในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเพศหญิง โดยมีปัจจัยการได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดียเป็นปัจจัยผลักดันและมีปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมากนักรู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไปเป็นปัจจัยดึงดูด มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวันอยู่ที่ 3,780 บาท ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยต่อคนอยู่ที่ 3.68 วัน มีความพึงพอใจโดยรวมมากในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ส่วนใหญ่มาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเพศชาย โดยมีการได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดียเป็นปัจจัยผลักดันและมีปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมากนักรู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไปเป็นปัจจัยดึงดูด มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวันอยู่ที่ 5,440 บาท ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยต่อคนอยู่ที่ 4.37 วัน มีความพึงพอใจโดยรวมมากในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มรูปแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มาจากยุโรป สัญชาติที่นิยมมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือญี่ปุ่น เป็นเพศ

ชาย อายุ 61ปีขึ้นไป มีปัจจัยการอยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดนเป็นปัจจัยผลักดันและมีปัจจัยด้านค่าครองชีพที่ไม่สูงมากนักเป็นปัจจัยดึงดูด ย่านที่พักอาศัยที่ได้รับความนิยมคือย่านสันติธรรม-ช้างเผือก และย่านถนนช่างกลาน-ไนท์บาร์ซาร์ มีค่าใช้จ่ายในการพำนักเฉลี่ยต่อคนต่อวันอยู่ที่ 1,450 บาท ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยต่อคนต่อครั้งอยู่ที่ 1ปี 8 เดือน มีความพึงพอใจปานกลางในการมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่

คำสำคัญ: รูปแบบการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ จังหวัดเชียงใหม่

ABSTRACT

The purpose of the present study is three-fold: 1) to examine the socio-economic characteristics of those foreign travelers who came to Chiang Mai Province for tourism activities, 2) to understand the factors influencing these foreign travelers to visit Chiang Mai Province and the tourist behavior of those samples under study, and 3) to assess the satisfaction of foreign travelers in different types of tourism with their stay and activities in Chiang Mai. The needed information was collected from 100 samples each, identified by convenience sampling method, of foreign tourists in the types of natural and eco-tourism, art and cultural tourism, wellness tourism, and long stay. The total 400 samples were interviewed with questionnaire format. The background information was analyzed based on descriptive statistics including frequency, percentage and arithmetic mean while the factors determining tourists' behavior and the tourist's satisfaction were analyzed and assessed upon the results of Likert scale rating.

In natural and eco-tourism, the foreign tourists were mostly found to be European male. Both push and pull factors made them decide to visit Chiang Mai as a tourism destination namely their adequate personal income for traveling abroad and the reasonable and worthwhile tourism expenses. While in Chiang Mai, they spent 3,250 baht per day per person, and their average length of stay was 4.43 days. They expressed moderate level of satisfaction within Chiang Mai Province.

In art and cultural tourism, most foreign tourists can be described as coming from East Asian countries, being female. The push factor for them to travel to Chiang Mai for tourism activities was advice from relative/friend/social media while the pull factor was the reasonable and worthwhile tourism expenses. While in Chiang Mai, they spent averagely 3,780 baht per day per person, and 3.68 days for the length of stay. They felt highly satisfied with all travelling conditions in Chiang Mai Province. In wellness tourism, the majority of foreign tourists could be characterized as East Asian male. Similarly, the push factor for them to visit Chiang Mai for tourism was the advice and persuasion given by relative/friend/social media while the pull factor was the not too high yet worthwhile

tourism expenses. While in Chiang Mai, they spent on the average 5,440 baht per day per person, and had their length of stay averagely 4.37 days. They expressed their high level of satisfaction within Chiang Mai Province. In long stay group, most foreigners coming to stay for lengthy period of time in Chiang Mai Province typically originated from Europe and were Japanese by nationality. They were generally male, 61 years old and above. The push factor for their coming to stay in Chiang Mai was their wish to start a new life in a foreign country and the pull factor was the not too high cost of living in Chiang Mai. While in Chiang Mai, they used the red two-row mini bus for transportation, rented condo/mansion for living accommodation and commonly in the areas of Santitham – Chang Phuek, Chang Klan Street – the Nigh Bazar, spent about 1,450 baht per day per person for the cost of living, and had their length of stay for a year or so each time. They had high satisfaction while staying in Chiang Mai Province.

Keywords: travelling patterns , travelling , tourist , foreigner , Chiang Mai Province

ที่มาและความสำคัญ

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของไทย สามารถทำรายได้ให้กับประเทศในลำดับต้นๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นรายได้จากธุรกรรม การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การส่งเสริมรายได้ของรัฐบาล และสร้างโอกาสทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ไปยังแต่ละภูมิภาค เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพทั้งทางตรงและทางอ้อม ลดการว่างงาน ทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ในปีพ.ศ. 2560 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนมากถึง 35.38 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.86 เมื่อเทียบกับปีพ.ศ.2559 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับจากระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งนักท่องเที่ยวต่างชาติเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดรายได้สูงถึง 1.82 ล้านล้านบาทในปีพ.ศ.2560 หรือคิดเฉลี่ยแล้วนักท่องเที่ยว 1 คนจะก่อให้เกิดรายได้กับประเทศเป็นจำนวนเงิน 51,553.98 บาท

สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในแต่ละภูมิภาคทั่วโลกที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยในปีพ.ศ.2560 โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มีต้นทางมาจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 66.82 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งหมด โดยมีปัจจัยสำคัญคือการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากเป็นประวัติการณ์ ซึ่งมีจำนวนมากถึง 9.8 ล้านคน และมีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 27.71 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อีกทั้งนักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอาเซียน(ASEAN)ด้วยกันซึ่งในปีพ.ศ.2560 ประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวจากกลุ่ม

นี้มากกว่า 9 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 25.78 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนับว่าเป็นสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวที่น่าสนใจไม่แพ้กัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.)จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมากขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจและแรงจูงใจแก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทย ให้เป็นไปตามเป้าหมายและบรรลุตามวัตถุประสงค์ทั้งในเรื่องของการเพิ่มระยะเวลาพำนักในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเพื่อเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันหรือต่อครั้ง นอกจากนี้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังส่งเสริมให้มีการพัฒนาในระดับพื้นที่ ระดับท้องถิ่น และในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญแต่ละแห่ง การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภายในกลุ่มการท่องเที่ยวและระหว่างกลุ่มการท่องเที่ยว การกระจายตัวของนักท่องเที่ยว และการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น คำนี้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อชุมชน สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างให้เกิดความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน (ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทยพ.ศ. 2558 – 2560; การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2557 : ระบบออนไลน์)

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นลำดับต้นๆ เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่งดงามมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม แปลกตาหลายแห่ง โดยจากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในปีพ.ศ. 2560 พบว่า เชียงใหม่เป็นจังหวัดแห่งการท่องเที่ยวที่มีจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือนรวมอยู่ใน 5 ลำดับแรกของประเทศไทย รองลงมาจากกรุงเทพมหานครฯ ภูเก็ต ชลบุรี และกระบี่ อีกทั้งจังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคเหนือ

จังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ในปีพ.ศ.2560 จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีต้นทางจากภายในประเทศมากถึง 7.26 ล้านคน นักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนมากถึง 3.13 ล้านคน อีกทั้งอัตราการจองห้องพักยังสูงสุดเป็นประวัติการณ์ถึงร้อยละ 73.93 จากจำนวนห้องพักทั้งหมด 35,994 หน่วย โดยระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยรวมต่อคนต่อครั้งอยู่ที่ 2.97 วันซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยมีระยะเวลาการพำนักเฉลี่ย 2.94 วันและนักท่องเที่ยวต่างชาติมีระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยอยู่ที่ 3.02 วันซึ่งถือว่ายังไม่มากนัก

ในด้านของค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อวันหรือต่อครั้งของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆปีตลอดจนรายได้รวมจากการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เพิ่มมากขึ้นทุกปีเช่นกัน โดยในปีพ.ศ.2560 นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันหรือต่อครั้งสูงถึง 4,242.28 บาทซึ่งมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันหรือต่อครั้งสูงถึง 3,428.23 บาท ส่งผลให้รายได้รวมจากการท่องเที่ยวของเชียงใหม่ในปีพ.ศ.2560 สูงถึง 99,070.42 ล้านบาท ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้กับ

จังหวัดเชียงใหม่ 61,320.38 ล้านบาทและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติก่อให้เกิดรายได้กับจังหวัดเชียงใหม่มากถึง 37,750.04 ล้านบาท

ทั้งนี้รูปแบบการท่องเที่ยวถือเป็นองค์ประกอบหลักในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละคน เนื่องจากในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวนั้นจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป ส่งผลให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งของนักท่องเที่ยวแต่ละคนแตกต่างกันออกไปด้วย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดรูปแบบของการท่องเที่ยวในประเทศไทยตามความเหมาะสมและนำหลักสากลจากทางองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO; www.unwto.org) มาใช้ ซึ่งสามารถกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 3 รูปแบบหลักได้แก่ 1)รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (Natural Based Tourism) 2)รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) (รูปแบบการท่องเที่ยว: วาริษฐ์ มัชฌิมบุรุษ, 2557: ระบบออนไลน์) เมื่อพิจารณารูปแบบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ตามลักษณะทางภูมิศาสตร์และศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่แล้ว มีรูปแบบการท่องเที่ยวหลักที่ได้รับความนิยมคือ 1)รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ เช่น ดอยอินทนนท์ สวนสัตว์เชียงใหม่ ปางช้างแม่สา และกิจกรรมโลดโผน เป็นต้น 2)รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เช่น วัดเจดีย์หลวง วัดพระสิงห์ เวียงกุมกาม และงานประเพณี เป็นต้น 3)รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น สปา ค่ายมวยไทย ร้านอาหารไทย เป็นต้น และ 4)การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งส่วนมากนักท่องเที่ยวมักพำนักในตัวเมืองเชียงใหม่เป็นหลัก (ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวและรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในจังหวัดเชียงใหม่: สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่, 2558 : ระบบออนไลน์)

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ยังมีสัดส่วนที่น้อยกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย รวมถึงระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งยังถือว่าไม่มากนัก และที่สำคัญคือรายได้รวมจากการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติยังน้อยกว่ารายได้รวมที่มาจากนักท่องเที่ยวชาวไทยหรือการท่องเที่ยวภายในประเทศ จึงเป็นที่มาของการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อที่จะทำให้เข้าใจถึงพฤติกรรม ความต้องการ รวมถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเหล่านี้ อีกทั้งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล แต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว โดยการศึกษาครั้งนี้ได้จำแนกรูปแบบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่โดยคำนึงถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์และศักยภาพด้านการรองรับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่(สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่) ซึ่งจะประกอบไปด้วย 4 รูปแบบ คือ 1)รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ 2)รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม 3)รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และ 4)รูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว

วิธีการศึกษา

ก) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในปี 2560 จำนวน 3,129,008 คน เป็นประชากรที่ใช้ในการศึกษาแทน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้สูตรของ Taro Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความผิดพลาดไม่เกิน 5% คำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้ศึกษาได้เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดเชียงใหม่ตามรูปแบบการท่องเที่ยวทั้ง 4 รูปแบบประกอบไปด้วย กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ (อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ดอยหลวง ดอยอ่างขาง กิจกรรมล่องแพแม่ว่าง กิจกรรมZipliningบ้านแม่กำปอง ปางช้างแม่สา สวนสัตว์เชียงใหม่ ปางช้างแม่แต่มาน น้ำตกบัวตอง น้ำตกแม่สา น้ำพุร้อนสันกำแพง โครงการหลวงพัฒนาพื้นที่สูงหนองหอย ฟาร์มกล้วยไม้แม่สา ถ้าเชียงดาว จำนวนรวม 100 ตัวอย่าง) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม (วัดเจดีย์หลวงวรวิหาร วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร วัดอุโมงค์ ถนนคนเดินวันเสาร์-อาทิตย์ ถนนนิมมานเหมินท์ เวียงกุมกาม ประตู่ท่าแพ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง การเรียนทำอาหารไทย ออร์คิด คุกเกอร์ อังเคลแซม ไทยคุกเกอร์สคูล พิพิธภัณฑสถานล้านนา จำนวนรวม 100 ตัวอย่าง) รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (โอเอซิสสปา พมานทิพย์สปา ฟาล้านนาสปา ซีวีนาสปา ลีลานวดไทย เฟรนไทยมาสาจ ร้านนวดไทยอื่นๆ คลินิกทันตกรรม คลินิกเสริมความงาม ค่ายมวยไทยกาแลไนท์บาร์ซาร์ ค่ายมวยไทยท่าแพ ไวด์โรสโยคะสตูดิโอ รวม 100 ตัวอย่าง) และรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) (เดินทางไปยังแหล่งพำนักอาศัยระยะยาวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประกอบไปด้วยอำเภอเมืองเชียงใหม่ ย่านสันติธรรม ช้างเผือก ถนนช้างคลานไนท์บาร์ซาร์ ถนนห้วยแก้ว ถนนนิมมานเหมินท์ ตำบลฟ้าฮ่าม ย่านริมปิงแก้ววรัตน์ ตำบลพระสิงห์เขตเมืองเก่า อำเภอสันทราย อำเภอแม่ริม อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพง อำเภอแม่แตง จำนวนรวม 100 ตัวอย่าง) โดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเด็นลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้

ข) วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและรูปแบบในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ประกอบไปด้วย ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จะให้นักท่องเที่ยววัดระดับคะแนนในแต่ละปัจจัยเป็น 5 ระดับ โดยทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างโดยให้น้ำหนักความสำคัญแบบ Likert Scale ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับความสำคัญของค่าคะแนน

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตารางที่ 2 การแปลผลของค่าคะแนน

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผลค่าคะแนน
4.50-5.00	มีผลมากที่สุด
3.50-4.49	มีผลมาก
2.50-3.49	มีผลปานกลาง
1.50-2.49	มีผลน้อย
1.00-1.49	มีผลน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์พฤติกรรมโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ประกอบไปด้วย ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4. การวิเคราะห์ความพึงพอใจ ทำการแบ่งค่าระดับความพอใจเป็น 5 ระดับ โดยทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างโดยให้น้ำหนักความสำคัญแบบ Likert Scale ดังนี้

ตารางที่ 3 ระดับความสำคัญของค่าคะแนนความพึงพอใจ

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามแลกรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ในรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ การท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และกลุ่มพำนักระยะยาว (Long Stay) จำนวนกลุ่มละ 100 ตัวอย่าง รวมเป็น 400 ตัวอย่าง ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ก) ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ

การศึกษาด้านลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวประกอบไปด้วย ภูมิภาค สัญชาติ เพศอายุเฉลี่ย สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการศึกษาจำแนกได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคยุโรป ร้อยละ 46.00 รองลงมาคือ เอเชียตะวันออก และ อเมริกา ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีสัญชาติอเมริกามากที่สุดร้อยละ 17.00 รองลงมาคือจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.00 อายุเฉลี่ย 33.59 ปี สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 72,000 บาท

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่มาจากเอเชียตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ยุโรป อเมริกา และโอเชียเนีย ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีสัญชาติจีนมากที่สุดร้อยละ 23.00 รองลงมาคือกลุ่มอาเซียน อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส ตามลำดับ ส่วนใหญ่เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.00 อายุเฉลี่ย 33.15 ปี สถานภาพโสดและสมรสใกล้เคียงกัน การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 70,000 บาท

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ส่วนใหญ่มาจากเอเชียตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาคือ ยุโรป และอเมริกา ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีสัญชาติจีนมากที่สุดร้อยละ 21.00 รองลงมาคือสเปน และกลุ่ม

อาเซียน ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.00 อายุเฉลี่ย 37.27 ปี สถานภาพสมรส การศึกษา ระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 92,000 บาท

รูปแบบการมาพำนักระยะยาว ส่วนใหญ่มาจากยุโรป คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ เอเชียตะวันออก และอเมริกา ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างมีสัญชาติญี่ปุ่นมากที่สุดร้อยละ 31.00 รองลงมาคืออเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.00 อายุเฉลี่ย 62.71 ปี สถานภาพสมรส การศึกษา ระดับปริญญาโท ปัจจุบันเกษียณอายุ มีรายรายได้บำนาญเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 89,000 บาท

เมื่อพิจารณาในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 400 ตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.30 รองลงมาคือภูมิภาคยุโรป อเมริกา และอื่นๆ ตามลำดับ โดยมีสัญชาติจีนมากที่สุดถึงร้อยละ 16.25 รองลงมาคือญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ กลุ่มอาเซียน ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 41.68 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 81,000 บาท

ตารางที่ 4 ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	ธรรมชาติ (100 ตัวอย่าง)	ศิลปวัฒนธรรม (100 ตัวอย่าง)	เชิงสุขภาพ (100 ตัวอย่าง)	ระยะยาว (100 ตัวอย่าง)	รวม (400 ตัวอย่าง)
ภูมิภาค	-ยุโรป (46.00) -เอเชียตะวันออก (32.00) -อเมริกา (17.00) -อื่นๆ (5.00)	-เอเชียตะวันออก (60.00) -ยุโรป (25.00) -อเมริกา (6.00) -อื่นๆ (9.00)	-เอเชียตะวันออก (51.00) -ยุโรป (33.00) -อเมริกา (10.00) -อื่นๆ (3.00)	-ยุโรป (42.00) -เอเชียตะวันออก (38.00) -อเมริกา (17.00) -อื่นๆ (3.00)	-เอเชียตะวันออก (45.30) -ยุโรป (36.50) -อเมริกา (12.50) -อื่นๆ (5.00)
สัญชาติ	-สหรัฐอเมริกา (17.00) -จีน (16.00) -อังกฤษ (11.00) -ฝรั่งเศส (11.00) -สเปน (10.00) -ญี่ปุ่น (9.00) -อื่นๆ (26.00)	-จีน (23.00) -กลุ่มอาเซียน (23.00) -อังกฤษ (10.00) -ฝรั่งเศส (7.00) -ญี่ปุ่น (7.00) -อื่นๆ (30.00)	-จีน (21.00) -สเปน (14.00) -กลุ่มอาเซียน (10.00) -ฮ่องกง (10.00) -เกาหลีใต้ (9.00) -ไต้หวัน (8.00) -อื่นๆ (28.00)	-ญี่ปุ่น (31.00) -สหรัฐอเมริกา (17.00) -อังกฤษ (15.00) -ฝรั่งเศส (11.00) -เยอรมนี (9.00) -อื่นๆ (17.00)	-จีน (16.25) -ญี่ปุ่น (11.75) -สหรัฐอเมริกา (10.50) -อังกฤษ (9.75) -กลุ่มอาเซียน (9.25) -อื่นๆ (42.50)
เพศ	ชาย (57.00)	หญิง (55.00)	ชาย (51.00)	ชาย (71.00)	ชาย (56.30)
อายุเฉลี่ย (ปี)	33.59	33.15	37.27	62.71	41.68
สถานภาพ	โสด (48.00)	โสด (47.00)	สมรส (55.00)	สมรส (46.00)	สมรส (47.50)

ตารางที่ 4 ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ	ธรรมชาติ (100 ตัวอย่าง)	ศิลปวัฒนธรรม (100 ตัวอย่าง)	เชิงสุขภาพ (100 ตัวอย่าง)	ระยะยาว (100 ตัวอย่าง)	รวม (400 ตัวอย่าง)
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี (64.00)	ปริญญาตรี (74.00)	ปริญญาตรี (59.00)	ปริญญาโท (61.00)	ปริญญาตรี (55.25)
อาชีพ	พนักงานบริษัทเอกชน (43.00)	พนักงานบริษัทเอกชน (55.00)	พนักงานบริษัทเอกชน (35.00)	เกษียณอายุ (97.00)	พนักงานบริษัทเอกชน (33.30)
รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน)	72,653.55	70,394.58	92,259.99	89,106.24	81,112.60

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการศึกษา

ข) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วย 2 ปัจจัยหลักคือ ปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูด

ปัจจัยผลักดันเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการอยากที่จะไปท่องเที่ยวยังต่างแดน ซึ่งประกอบไปด้วย การได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆ การมีเงินสำรองเพียงพอต่อการไปท่องเที่ยวยังต่างแดน/รายได้ที่ลดลงหลังวัยเกษียณ เกิดความเบื่อหน่าย/อยากเปลี่ยนบรรยากาศ/อยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดน ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทาง และช่วงเวลาและโอกาสที่เหมาะสมทำให้มีระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น ผลการศึกษาจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้ (ตารางที่ 5)

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติให้ความสำคัญกับปัจจัยผลักดันในด้านการมีเงินสำรองที่เพียงพอต่อการท่องเที่ยวไปยังต่างแดนมากที่สุด เป็นอันดับแรกที่คะแนนเฉลี่ย 4.76 รองลงมาคือ ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทาง และการได้รับคำแนะนำเชิญชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆ ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรมให้ความสำคัญกับปัจจัยการได้รับคำแนะนำจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆควบคู่ไปกับปัจจัยด้านช่วงเวลาและโอกาสที่เหมาะสมทำให้มีระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น มากที่สุด โดยมีคะแนนปัจจัย 4.47 และ 4.46 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมาก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการมีเงินสำรองที่เพียงพอต่อการท่องเที่ยวไปยังต่างแดน และความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทาง ตามลำดับ ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับความสำคัญมากเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆมากที่สุด โดยมีระดับคะแนน 4.32 ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมาก รองลงมาคือปัจจัยด้านการมีเงินสำรองที่เพียงพอต่อการไปท่องเที่ยวยังต่างแดน และด้านช่วงเวลาและโอกาสที่เหมาะสมทำให้มีระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น ตามลำดับ ซึ่งมีคะแนนอยู่ในระดับความสำคัญมากเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างการพำนักระยะยาวให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการที่มีรายได้ลดลงหลังเกษียณอายุเป็นปัจจัยที่ทำให้อยากไปพำนักระยะยาวยังต่างแดนมากที่สุด โดยมีคะแนนมากถึง 4.53 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือด้านเกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนบรรยากาศหรืออยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดน และความสะดวกสบายในการเดินทางไปพำนักยังประเทศปลายทาง ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือการมีเงินสำรองที่เพียงพอต่อการท่องเที่ยวยังต่างแดนมากถึง 4.43 คะแนน รองลงมาคือการได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆ ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทาง ช่วงเวลาและโอกาสที่เหมาะสมทำให้มีระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น และเกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนบรรยากาศ/อยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดนสำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยหลักด้านทั้งหมดนี้อยู่ในระดับความสำคัญมากแสดงว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลมากต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ตารางที่ 5 ค่าคะแนนของปัจจัยหลักด้านที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัย	ธรรมชาติ (100)	ศิลปะ วัฒนธรรม (100)	เชิงสุขภาพ (100)	ระยะยาว (100)	รวม (400)
การมีเงินสำรองเพียงพอต่อการท่องเที่ยวยังต่างแดน/(รายได้ลดลง*)	4.76 (มากที่สุด)	4.18 (มาก)	4.24 (มาก)	4.53* (มากที่สุด)	4.43 (มาก)
การได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆ	4.03 (มาก)	4.47 (มาก)	4.32 (มาก)	3.86 (มาก)	4.17 (มาก)
ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทาง	4.08 (มาก)	4.12 (มาก)	4.01 (มาก)	3.94 (มาก)	4.04 (มาก)
ช่วงเวลาและโอกาสเหมาะสมทำให้มีระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น	3.88 (มาก)	4.46 (มาก)	4.02 (มาก)	3.39 (ปานกลาง)	3.94 (มาก)
เกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนบรรยากาศ/(อยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดน**)	3.58 (มาก)	3.51 (มาก)	3.96 (มาก)	4.45** (มาก)	3.88 (มาก)

หมายเหตุ: (รายได้ลดลง*)และ(อยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดน**) เป็นปัจจัยเฉพาะของกลุ่มพำนักระยะยาวที่มา: จากการศึกษา

ปัจจัยดึงดูดเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นจุดหมายปลายทางสำหรับกลุ่มตัวอย่างต้องการเดินทางมาท่องเที่ยว ผลการศึกษาจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็น 4 รูปแบบการท่องเที่ยว ดังนี้ (ตารางที่ 6)

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติให้ความสำคัญกับปัจจัยดึงดูดในด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก/รู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป เป็นอันดับแรกที่คะแนนเฉลี่ย 4.19 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมาก รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่มีสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี และนักท่องเที่ยวมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีเป็นมิตร ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรมให้ความสำคัญกับปัจจัยดึงดูดในด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก/รู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป เป็นอันดับแรกที่คะแนนเฉลี่ย 4.67 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามน่าดึงดูด และรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด และมากตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ความสำคัญกับปัจจัยดึงดูดในด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวไม่สูงมากนัก/รู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป เป็นอันดับแรกที่คะแนนเฉลี่ย 4.18 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมาก รองลงมาคือ จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามน่าดึงดูด และนักท่องเที่ยวมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีเป็นมิตร ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างการมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับปัจจัยดึงดูดในด้านค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไม่สูงมากนัก เป็นอันดับแรกที่คะแนนเฉลี่ย 4.56 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ คนท้องถิ่นมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีงาม เป็นมิตร และรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับความสำคัญมากเช่นกัน

ตารางที่ 6 ค่าคะแนนของปัจจัยดึงดูดที่ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัย	ธรรมชาติ (100)	ศิลปะ วัฒนธรรม (100)	เชิงสุขภาพ (100)	ระยะยาว (100)	รวม (400)
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว/ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไม่สูงมากนัก/รู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่าย	4.19 (มาก)	4.67 (มากที่สุด)	4.18 (มาก)	4.56 (มากที่สุด)	4.40 (มาก)
แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม	3.79 (มาก)	4.55 (มากที่สุด)	4.13 (มาก)	3.06 (ปานกลาง)	3.88 (มาก)
คนท้องถิ่นมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีเป็นมิตร	3.89 (มาก)	3.52 (มาก)	4.11 (มาก)	3.97 (มาก)	3.87 (มาก)
มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.85 (มาก)	3.56 (มาก)	3.59 (มาก)	3.52 (มาก)	3.63 (มาก)
มีสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี	3.90 (มาก)	3.45 (ปานกลาง)	3.53 (มาก)	3.27 (ปานกลาง)	3.54 (มาก)

ที่มา : จากการศึกษา

ค) พฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย ลักษณะการจัดการการเดินทาง สมาชิกที่ร่วมเดินทาง ประสบการณ์การมาท่องเที่ยวเชียงใหม่ การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ พาหนะที่ใช้เดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่ ที่พัก ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรวมตลอดระยะเวลาพำนักในจังหวัดเชียงใหม่ และระยะเวลาพำนักเฉลี่ย ผลการศึกษาจำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 4 รูปแบบ ดังนี้ (ตารางที่ 7)

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างจัดการการเดินทางด้วยตนเอง เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน โดยมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จากญาติ/เพื่อน เดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่โดยรถแดงโดยสาร เลือกพักโรงแรม มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ประมาณ 3,250 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้เฉลี่ยประมาณ 41,000 บาท มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 4.43 วัน

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างจัดการการเดินทางด้วยตนเอง เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน โดยมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จากญาติ/เพื่อน เดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่โดยรถบัสหรือรถตู้ส่วนตัว เลือกพักโรงแรม มี

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ประมาณ 3,780 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้อเฉลี่ยประมาณ 38,000 บาท มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 3.68 วัน

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างจัดการการเดินทางด้วยตนเอง เดินทางมากับครอบครัวหรือคนรัก โดยมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จากญาติ/เพื่อน เดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่โดยรถบัสหรือรถตู้ส่วนตัว เลือกพักโรงแรม มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ประมาณ 5,440 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมดในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้อเฉลี่ยประมาณ 50,000 บาท มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 4.37 วัน

การมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างจัดการการเดินทางด้วยตนเอง เดินทางมากับครอบครัวหรือคนรัก โดยมาพำนักในจังหวัดเชียงใหม่มากกว่า 6 ครั้ง รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่จากญาติ/เพื่อน เดินทางภายในจังหวัดเชียงใหม่โดยรถแดงโดยสาร ส่วนใหญ่เลือกที่พักเป็นการเช่าแมนชั่นหรือเช่าคอนโด รองลงมาพำนักคอนโดของตนเองที่ซื้อไว้ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ประมาณ 1,450 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายในการใช้ชีวิตประจำวันเฉลี่ยรวมต่อเดือนประมาณ 43,000 บาท มีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 1 ปี 8 เดือน ต่อครั้ง

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่มากที่สุด

พฤติกรรม การท่องเที่ยว	ธรรมชาติ (100)	ศิลปวัฒนธรรม (100)	เชิงสุขภาพ (100)	ระยะยาว (100)	รวม (400)
การจัดการการ เดินทาง	ด้วยตนเอง (83.00)	ด้วยตนเอง (59.00)	ด้วยตนเอง (85.00)	ด้วยตนเอง (98.00)	ด้วยตนเอง (81.35)
สมาชิกที่ร่วม เดินทาง	กลุ่มเพื่อน (48.00)	กลุ่มเพื่อน (46.00)	ครอบครัว (54.00)	ครอบครัว (53.00)	ครอบครัว (50.25)
ประสบการณ์ ท่องเที่ยว เชียงใหม่	ครั้งแรก (62.00)	ครั้งแรก (58.00)	ครั้งแรก (62.00)	6ครั้งขึ้นไป (43.00)	ครั้งแรก (45.50)
รับรู้ข้อมูล การ ท่องเที่ยว เชียงใหม่	ญาติ/เพื่อน (36.00)	ญาติ/เพื่อน (52.00)	ญาติ/เพื่อน (44.00)	ญาติ/เพื่อน (65.00)	ญาติ/เพื่อน (49.25)
พาหนะที่ใช้ เดินทาง	รถแดงโดยสาร (43.00)	รถบัส/รถตู้ (29.00)	รถบัส/รถตู้ (47.00)	รถแดงโดยสาร (39.00)	รถแดงโดยสาร (30.50)
ที่พัก	โรงแรม (44.00)	โรงแรม (73.00)	โรงแรม (68.00)	เช่าคอนโด (39.00)	โรงแรม (46.25)

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่มากที่สุด (ต่อ)

พฤติกรรม การท่องเที่ยว	ธรรมชาติ (100)	ศิลปวัฒนธรรม (100)	เชิงสุขภาพ (100)	ระยะยาว (100)	รวม (400)
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อวัน	3,249.80 (บาท)	3,776.34 (บาท)	5,436.83 (บาท)	1,447.40 (บาท)	3,477.51 (บาท)
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย รวม	41,310.93 (บาท/ครั้งนี้)	38,523.66 (บาท/ครั้งนี้)	50,542.25 (บาท/ครั้งนี้)	43,458.95 (บาท/เดือน)	43,422.02 (บาท/ครั้งนี้)
ระยะเวลา พำนักเฉลี่ย	4.43 (วัน)	3.68 (วัน)	4.37 (วัน)	1ปี 8เดือน	4.16 (วัน)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

ที่มา: จากการศึกษา

ง) ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาความพึงพอใจต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นำไปด้วย ความพึงพอใจด้านที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบริการสาธารณะของจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสภาพแวดล้อมในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามรูปแบบการท่องเที่ยวได้ 4 รูปแบบ ดังนี้ (ตารางที่ 8)

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากในด้านสภาพแวดล้อมของจังหวัดเชียงใหม่ และมีความพึงพอใจปานกลางในด้านที่พัก ด้านบริการสาธารณะ และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลให้ความพึงพอใจรวมในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้อยู่ที่ระดับปานกลาง

รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากในด้านที่พัก ด้านบริการสาธารณะ ด้านสภาพแวดล้อม และในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลให้ความพึงพอใจรวมในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้อยู่ที่ระดับมาก

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากในด้านที่พัก ด้านบริการสาธารณะ ด้านสภาพแวดล้อม และในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลให้ความพึงพอใจรวมในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้อยู่ที่ระดับมาก

รูปแบบการมาพำนักระยะยาว กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากในด้านที่พักในจังหวัดเชียงใหม่ และมีความพึงพอใจปานกลางในด้านบริการสาธารณะ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลให้ความพึงพอใจรวมในการมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้อยู่ที่ระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากในด้านที่พักและด้านบริการสาธารณะของจังหวัดเชียงใหม่ แต่มีความพึงพอใจปานกลางในด้านบริการสาธารณะและการติดต่อสื่อสารระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 8 ค่าคะแนนความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนนความพึงพอใจ	ธรรมชาติ (100)	ศิลปวัฒนธรรม (100)	เชิงสุขภาพ (100)	ระยะยาว (100)	รวม (400)
ด้านที่พัก	3.48 (ปานกลาง)	3.70 (มาก)	3.85 (มาก)	3.50 (มาก)	3.63 (มาก)
ด้านสภาพแวดล้อม	3.54 (มาก)	3.57 (มาก)	3.73 (มาก)	3.38 (ปานกลาง)	3.56 (มาก)
ด้านบริการสาธารณะ	2.94 (ปานกลาง)	3.80 (มาก)	4.20 (มาก)	2.97 (ปานกลาง)	3.48 (ปานกลาง)
ด้านการติดต่อสื่อสาร	3.26 (ปานกลาง)	3.53 (มาก)	3.51 (มาก)	2.99 (ปานกลาง)	3.32 (ปานกลาง)
ระดับความพึงพอใจรวม	3.31 (ปานกลาง)	3.65 (มาก)	3.82 (มาก)	3.21 (ปานกลาง)	3.50 (มาก)

ที่มา: จากการศึกษา

สรุปผลการศึกษา

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คิดเป็นร้อยละ รองลงมาคือภูมิภาคยุโรป อเมริกา ตามลำดับ โดยมีสัญชาติจีนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของจังหวัดเชียงใหม่ที่นักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก รองลงมาคือญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ กลุ่มอาเซียน ฮองกง ฝรั่งเศส สเปน ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 41.68 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 81,000 บาท เมื่อพิจารณาด้านปัจจัยผลักดันพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดคือการมีเงินสำรองที่เพียงพอต่อการท่องเที่ยวยังต่างแดนมากถึง รองลงมาคือการได้รับคำแนะนำชักชวนจากญาติ/เพื่อน/โซเชียลมีเดีย/สื่อต่างๆ ความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังประเทศปลายทาง ช่วงเวลาและโอกาสที่เหมาะสมทำให้มีระยะเวลาการท่องเที่ยวมากขึ้น และเกิดความเบื่อหน่ายอยากเปลี่ยนบรรยากาศ/อยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ในต่างแดนสำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ตามลำดับ

ซึ่งปัจจัยผลักดันทั้งหมดนี้อยู่ในระดับความสำคัญมากแสดงว่า ปัจจัยเหล่านี้มีผลมากต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในส่วนของปัจจัยดึงดูดของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุดคือค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวหรือในการใช้ชีวิตประจำวันไม่สูงมากนักรู้สึกคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไปมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม คนท้องถิ่นมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีเป็นมิตร มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยดึงดูดเหล่านี้้อยู่ในระดับความสำคัญทั้งหมดแสดงว่าปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีผลทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ทุกรูปแบบ ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่จัดการการเดินทางด้วยตนเอง เดินทางมากับครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน ส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่เป็นครั้งแรก รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จากญาติ/เพื่อน เดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่โดยรถแดงโดยสาร ส่วนใหญ่เลือกที่พักเป็นโรงแรม มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนอยู่ที่ 3,477.51 บาทซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่าในปี 2559 นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนอยู่ที่ 3,963.20 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรวมในการเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ครั้งนี้ ประมาณ 43,000 บาทต่อคน มีระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยต่อคนอยู่ที่ 4.16 วัน และสำหรับรูปแบบการพำนักระยะยาวอยู่ที่ 1ปี 8 เดือน อีกทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติเหล่านี้มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากในด้านที่พักและด้านสภาพแวดล้อม แต่มีความพึงพอใจปานกลางในด้านบริการสาธารณะ และด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากภูมิภาคยุโรป ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมีความพึงพอใจโดยรวมในการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในระดับปานกลาง อีกทั้งยังมีความพึงพอใจน้อยในเรื่องความสะดวกสบายในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่ยังไม่มีบริการขนส่งสาธารณะที่ครอบคลุมไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจังหวัดเชียงใหม่ควรจัดให้มีการเพิ่มเส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะเพื่อให้ครอบคลุมไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ เช่น เส้นทางอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติแม่สา เป็นต้น

2. จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งศิลปวัฒนธรรม พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มาจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก ซึ่งส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวจีน และนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอาเซียน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีพฤติกรรมในการใช้จ่ายในด้านค่าของฝากของที่ระลึกมากเป็นพิเศษ แสดงถึงกำลังซื้อที่มากของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ทั้งนี้ในด้านของค่าธรรมเนียมการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม พบว่า

ค่าธรรมเนียมในการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมมีอัตราค่าธรรมเนียมที่น้อยเกินไป เมื่อเทียบกับ ค่าธรรมเนียมในการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ดังนั้นสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมควรมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียม การเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดเชียงใหม่

3. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพควรโปรโมทไปที่กลุ่มที่มาจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวชาวจีนซึ่งมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความชื่นชอบในการใช้บริการสปาหรือการนวดไทย เนื่องจากจังหวัด เชียงใหม่มีสถานที่ให้บริการสปาและนวดไทยที่ได้มาตรฐาน สะอาด และปลอดภัย และได้รับความไว้วางใจจาก นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการอย่างมาก อีกทั้งกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีรายได้มากที่สุดแสดงถึงกำลังซื้อที่มากขึ้นเช่นกัน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความพึงพอใจเป็นอย่างมากในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ในรูปแบบการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ดังนั้นจังหวัดเชียงใหม่ควรสนับสนุนการให้บริการสปาให้มีมาตรฐาน เช่นการปรับปรุงหรือ คงไว้ซึ่งมาตรฐานในการบริการในระดับที่ดี และควรขอรับการตรวจประเมินมาตรฐานจากกรมการท่องเที่ยว อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้ให้บริการสปาเข้าฝึกอบรมวิธีการบริการที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

4. จากการศึกษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับปานกลาง อีกทั้งยังมีความพึงพอใจ น้อยในด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งในเรื่อง คำแนะนำพื้นฐานเกี่ยวกับการพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่และคำแนะนำเกี่ยวกับวีซ่าพำนักระยะยาว ทั้งนี้ ยังระบุว่า ไม่ได้รับช่วยเหลือที่ดีพอในเรื่องของการต่ออายุวีซ่าพำนักระยะยาว เนื่องจากวีซ่ามีอายุเพียง 1 ปี และ ต้องเดินทางไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองทุกๆ 90 วัน ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกในการพำนักระยะ ยาวในจังหวัดเชียงใหม่เท่าที่ควร ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ควรจัดทำข้อเสนอในการพำนักระยะ ยาวในจังหวัดเชียงใหม่และประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นรูปธรรม มากขึ้นกว่านี้ผ่านทางสื่อต่างๆ อีกทั้งในเรื่องของวีซ่าพำนักระยะยาว ภาครัฐควรมีนโยบายผ่อนปรนในเรื่องอายุ ของวีซ่าพำนักระยะยาวให้มากขึ้น และกฎระเบียบการรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ตรวจคนเข้าเมืองควรมีรูปแบบ การรายงานตัวที่ง่ายขึ้น เช่น การรายงานตัวผ่านเว็บไซต์ในกรณีของผู้ที่ได้รับวีซ่าพำนักระยะยาวในประเทศไทย เรียบร้อยแล้ว เป็นต้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เข้ามาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มมากขึ้น

5. จากการศึกษาลักษณะการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่ใช้บริการรถแดงโดยสารซึ่งเป็นระบบขนส่งเอกชนสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ และมีส่วนน้อยที่ใช้บริการรถเมลล์ซึ่งเป็นรถโดยสารสาธารณะของจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทราบว่ามีการขนส่งสาธารณะในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจังหวัดเชียงใหม่ควรมีการปรับปรุงการให้บริการ ให้ดียิ่งขึ้นโดยการเพิ่มเส้นทางให้ครอบคลุมสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และควรมีการกระจายข่าว ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่นเว็บไซต์ที่มีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาจีน สื่อสังคมออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ และ

การติดตั้งป้ายรถเมล์ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ทราบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีการบริการขนส่งสาธารณะโดยรถเมล์ ที่มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย และราคาถูก

6. จากผลการศึกษาความพึงพอใจในด้านการติดต่อสื่อสารของนักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจปานกลางในด้านการติดต่อสื่อสารในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการติดต่อสื่อสารกับคนในท้องถิ่นมีระดับคะแนนความพึงพอใจที่ดีกว่าการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้นภาครัฐควรมีนโยบายการจذبกรมในด้านของภาษาต่างประเทศที่สำคัญ เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และประชาชนทั่วไปที่สนใจ เข้ามารับการอบรมด้านภาษาต่างประเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตีมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). รายงานสถิตินักท่องเที่ยวปี 2553-2560. สืบค้นเมื่อวันที่ 18

พฤษภาคม, 2560, จาก https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=411

กรมการปกครอง. (2560). ข้อมูลประชากรเชียงใหม่ปี 2560. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม, 2560,

จาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php.

ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2556). การวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดุษย์ ชุมสาย, ม.ล. (2527). หลักวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: แพร่วิทยา.

ภักดีทิลา ทองพูล. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลให้ชาวญี่ปุ่นเลือกมาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่.

การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รุ่งนภา เลิศพัชรพงศ์. (2560). แนวทางการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

จีนอย่างมีประสิทธิภาพ : กรณีศึกษาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนา. รายงานการวิจัย สำนัก

วิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

รุจิรา คุณเลิศ. (2550). ปัจจัยที่กำหนดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติภายใน

จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วารัชต์ มัธยมบุรุษ. (2557). รูปแบบการท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม, 2560, จาก

<http://tourismatbuu.wordpress.com>.

สิชล อินทรสตัยพงษ์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกท่องเที่ยวแบบกิจกรรมผจญภัยของ

นักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. (2559). **ข้อมูลด้านประชากรจังหวัดเชียงใหม่**. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม, 2560, จาก http://gis.chiangmai.go.th/index.php?name=infobase&themeID=4&pid=29584&District_ID958=.
- สรชัย พิศาลบุตรและ นฤมล สมิตินันท์. (2526). **แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว**.
- สร้อยนัท อุดรกี. (2554). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- อัครพงศ์ อ้นทอง. (2556). **เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการท่องเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่: สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ
- อนุพัทธ์ ต้นบรรจง. (2555). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเลือกที่พักในจังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Travel and Leisure. (2559). **The World's Best Cities 2016**. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม, 2560, จาก <http://www.travelandleisure.com/worlds-best/cities#intro>